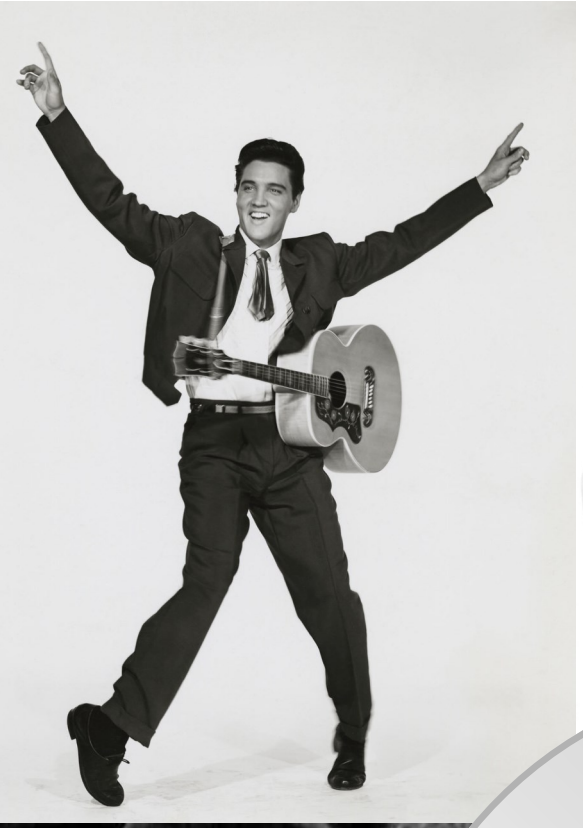

RETRO EMKO

BŘEZEN 2015

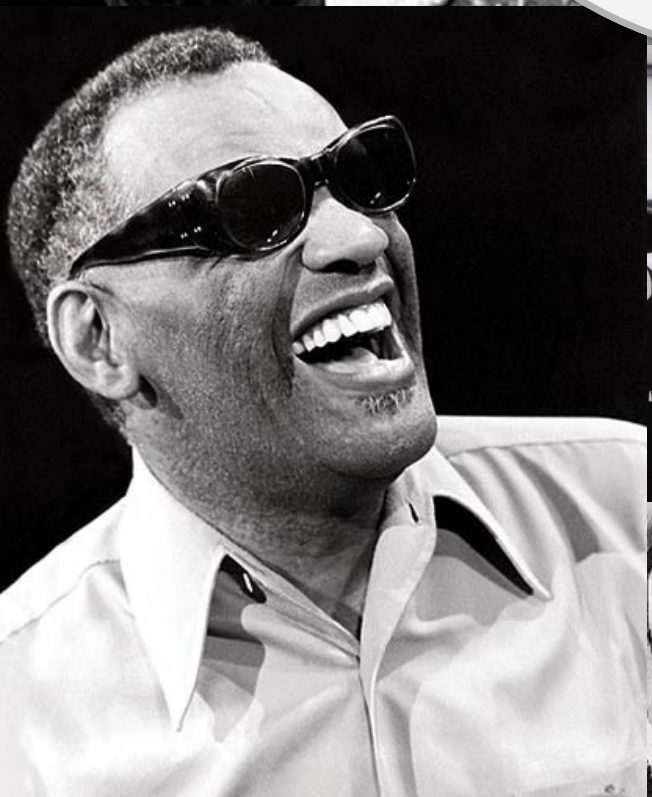

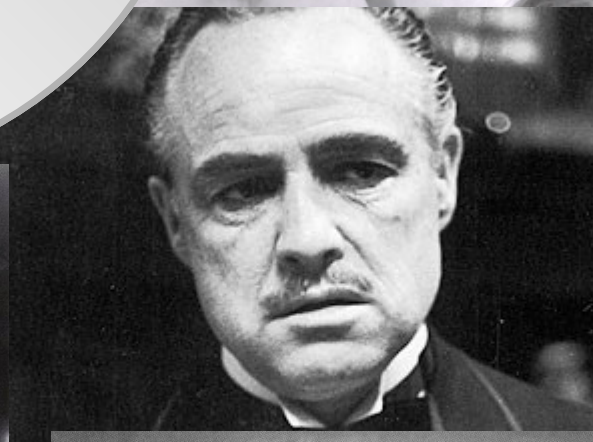

Březen 2015

Obsah

Babička	3
Audrey Hepburn	3
Fotostřípky z historie školy	4-5
Největší úspěch fotbalistů ČSSR 1962	6
Co musíte vidět z 60. let	6
Přestup	7
Únos Hillových 1961	8
Historická Ostrava	8
Boty 20. století	9
Móda 60. let	10
Historie fotografie	10
Přednášky KVB v týdnu jazyků	11

Grafika: Jan Honeiser

Babička

Lucie Machalová, 3.A

Za devatero horami a devatero řekami žila, byla jedna Babička, co všechno jí Bůh dal a vzal, to vám poví nejlíp ona sama, já však vím, že ji naplnil láskou do kulata a přidal taky ohromnou hrst štědrosti. Je tomu už dávno, co jsem ji poznala, myslím nějakých 18 let. Byla jsem tehdy malá holka, ale vzpomínám si, jak dobře se mi usínalo na její hrudi, jak mi máčela cumle do cukru a neustále pobíhala s kamerou. To byla má růžová léta, léta květinkových dupaček a načančaných peřinek, právě tady mi ona kouzelná Babička darovala první dvě části sebe – lásku a vkus pro krásné věci.

Ani nevím, kdy jsem ji začala mít tak moc ráda, snad jsem už 15. února 1997 věděla, že to ona bude má spřízněná duše? Čas však běžel jako splašený, z malé růžové holky jsem se měnila v holku od koní, věčně jsem smrděla po hnoji a Babičce nevadilo ani trochu, že smrděla taky. Trávila se mnou ve stáji velkou část svého času, držela nade mnou ochrannou ruku, zásobovala všechny mé koně jablíčky, radovala se z mých úspěchů a pomáhala mi v těžkých chvílích. Tak mi předala další – ohromné nasazení pro všechno, co dělám a pochopila jsem, že i pád na držku, může znamenat pohyb vpřed.

Má další léta s Babičkou jsou zahalena v ozónu drahých parfémů, protože každá správná žena, by jich měla mít nejméně tolik, kolik jich máme my. Chloe, Bvlgari, Hugo Boss a vysněný Coco Chanel Mademoiselle, všechny mi připomínají ji a mé první roky na gymplu. Jít si za tím, co chceme i přes mrtvoly, dřít se pro úspěchy, a pak se z nich radovat, taková nejsem jen já, taková je i moje Babička. Žena, která mi všeho dává tak nekřesťansky moc, miluje mě, věří ve mně a já vím, že by za mě i dýchala, to je ona. Člověk, kterého chci na blízku tak dlouho, jak to jen půjde, protože když už mi ji Bůh dal, jen tak se jí nevzdám. Hodlám s ní překonat další překážky života a snad někdy najdu způsob, jak jí za všechno co nejlépe poděkovat.

Audrey Hepburn– modní ikona (nejen) 60.let

Aneta Procházková, 1.A

Každý z nás musel o Audrey alespoň jednou za svůj život slyšet! Troufám si říci, že je to jedna z celosvětově nejznámějších hereček vůbec. Málokdo však ví, čím si v životě prošla. Druhou světovou válku prožila ve svém rodném Nizozemsku. Její tolik obdivovaná štíhlost je vlastně důsledkem podvýživy z tohoto krutého období. Jejím snem v dětství bylo stát se baletkou. Stipendium na prestižní londýnskou baletní školu sice získala, ale nakonec si uvědomila, že by se nikdy kvůli své nedostatečné výšce nemohla stát profesionální baletkou. Naštěstí si jí díky baletnímu souboru všimli filmoví producenti, a tak Audrey na začátku 50. let opouští Evropu a vydává se za oceán vstříc prvním filmovým rolím.

Byla jako stvořená pro filmová plátna. V té době se ve filmovém průmyslu nepohyboval nikdo, kdo by se jí podobal. Snadno zapamatovatelná byla především díky svému upřímnému a laskavému úsměvu, hlubokým očím a ojedinělému módnímu stylu. Její outfity nepostrádaly jednoduchost, ani eleganci - zastávala totiž názoru „méně je více". Navíc je pokaždé dokázala oživit doplňky v podobě šátků, klobouků, dlouhých rukavic, či perlových náhrdelníků. Vždy věděla, co na ní vypadá dobře, a co ne. Velkou oblibu měla v rolácích, košilích s límcem, šatech s veselými motivy a v čemkoli proužkovaném. Z obuvi nejraději nosila klasické jednobarevné baleríny, které se hodily prakticky ke každému jejímu oděvu. Audrey byla již za svého života vzorem mnoha žen. A je jím dodnes.

Fotostřípky z historie školy

Jan Honeiser, SXB

Když už máme to retro téma, tak nemůžeme zapomenout ani na minulá léta naší školy. Nahlédli jsme do připravovaného online archivu MGO, jenž mapuje v článcích a fotografiích téměř 117 let historie školy a vytáhli jsme z něj pár poměrně zajímavých exemplářů.

Výlet studentů Vyšší reálky (tak se kdysi jmenovalo MGO) na Pustevny.

A přesně takhle vypadaly třídní fotografie reálného gymnázia (chudák klučina- dnes již nejspíš dědeček).

Vlevo známý divadelní herec Norbert Lichý se svou školní kapelou, o které mluvil i při 115. výročí založení MGO.

Profesorský sbor roku 1981. Poznáte například profesora Dreslera, Smyčka či profesorku Slezákovou?

Školní sportovní hry roku 1944.

Na fotografii profesor Vrla a Vilém Závada, český básník, spisovatel, překladatel a absolvent Matičního gymnázia (1917-1923).

S OBDIVEM A S ÚSMĚVY vítali včera premiéra Václava Klause studenti na Matičním gymnáziu v Ostravě. Foto MSD – EDMUND KIJONKA

Český premiér během dopoledne absolvoval návštěvu krizového štábu hornických odborů a na půdě ostravského gymnázia na Matiční ulici se setkal se studenty třetích a čtvrtých ročníků (kteří jsou mimochodem ve věku jeho vlastních synů). Toto setkání bylo pro něj "velice osvěžující". Podle slov Václava Klause dokáží mladí lidé rozlišovat podstatné věci od nepodstatných a vést dialog na úrovni, tedy podle vkusu pana premiéra.

V roce 1992 jsme na Matičním gymnáziu měli příjemnou návštěvu, tehdejšího premiéra Václava Klause.

A nyní 15 let stará fotografie profesorského sboru, myslím, že mnohé tváře určitě poznáte.

V nově zřizovaném online archívu je ale mnohem víc fotografií, stránka bude zveřejněna pravděpodobně k nadcházejícímu výročí založení školy.

Poznali jste mladé p. profesorky Rapalovou a Korpasovou?

Největší úspěch fotbalistů ČSSR na MS 1962

Antonín Prášek

V roce 1962 se tým Československa postaral o dosud nejlepší výsledek na fotbalovém mistrovství světa ve fotbale a to skvělým 2. místem. Šampionát se konal v Chile, konkrétně ve městech Viña del Mar, hlavním městě Santiago de Chile, Arice a Rancaque. Hrálo se od května do června. Zúčastnilo se dohromady 16 celků.

Československo bylo vylosováno do skupiny C konané ve Viña del Mar spolu s Mexikem, Brazílií a Španělskem. Ve svém prvním zápase ČSSR porazila Španělsko díky jedinému gólu J. Štibrányie. Druhý zápas proti Brazílii skončil bezbrankovou remízou. A ve svém závěrečném zápase ve skupině českoslovenští fotbalisté podlehli Mexičanům 1:3. Ve skupině obsadili druhé, postupové místo. První skončili kanárci. Následovaly čtvrtfinálové boje. Ve druhém čtvrtfinále vyzvali Maďaři československý tým. Zápas v Rancaque rozhodl jediným gólem celého zápasu Adolf Scherer. Na Čechoslováky v semifinále čekala Jugoslávie, která porazila německý výběr. Na řadu přišly semifinále. V tom prvním ve Viña del Mar československé mužstvo zdolalo Jugoslávce 3:1. K postupu do finále pomohli dvěma góly Adolf Scherer a jedním gólem Josef Kadraba. V druhém semifinále Brazílie zvítězila nad domácími Chilany 4:2. V duelu o bronz Chile zvítězila hubenou výhrou 1:0 nad družstvem z Jugoslávie. V Santiagu de Chile započal 17. června ve 14:30 finálový souboj mezi Československem a Brazílií. Skóre otevřel Josef Masopust (ČSSR), ale zanedlouho srovnal Amarildo (Brazílie). Ve druhém poločase padal míč už pouze do sítě Čechoslováků, za zády Viliama Schrojfa skončily dvě střely Brazilců Zita a Vaváa. Tímto tak Československá republika podlehla týmu Brazílie 1:3. Utkání sledovalo přes 68 tisíc diváků. Jednou z hvězd tohoto turnaje byl vyhlášen československý brankář Viliam Schrojf.

Co musíte vidět z 60. let

Táňa Schulzová, KVB

Snídaně u Tiffanyho

V hlavní roli Audrey Hepburn jakožto krásná, mladá, šílená dívka Holly Golightlyová. Žije v New Yorku a miluje tohle město, bohužel přežívá pouze z peněz, které ji dávají její obdivovatelé. Stále doufá, že najde nějakého bohatého gentlemana, který ji zabezpečí. Nakonec mezi těmito pány zvítězí její soused Paul, do kterého se zamiluje.

Prázdniny v Římě

V hlavních rolích Audrey Hepburn a Gregory Peck. Jedná se o romantickou komedii. Audrey zde ztvárňuje princeznu Annu, následovnici trůnu, kterou již unavují státnické povinnosti. Při návštěvě Říma se rozhodne utéct, aby si na chvíli odpočinula od každodenního života. Na svých cestách potká novináře Joea Bradleyho, postupně se do sebe zamilují. Film bohužel končí rozchodem hlavních postav.

Někdo to rád horké

V hlavních rolích pro změnu Marilyn Monroe, Tony Curtis a Jack Lemmon. Děj se odehrává v Chicagu. Dva mladí muzikanti se stanou svědky řádění tamních mafiánů. Ti je začnou pronásledovat, mladíci před nimi utíkají a převlečou se za ženy (Josefína a Dafné). V jejich ženských převlecích se vydají s dívčí jazzovou kapelou na Floridu. Joe se zde však zamiluje do hlavní zpěvačky této kapely Sugar a naopak do Dafné se zamiluje postarší milionář Osgood Fielding. V závěru do hotelu bohužel dorazí Mafiáni, kteří mladíky pronásledovali, to celou situaci zkomplikuje.

Přestup

Julie Rafčíková, KVB

V září jsem přestoupila ze soukromého gymnázia PORG s rozšířenou výukou angličtiny na Matiční gymnázium. Jaký byl důvod přestupu? Dá se říci, že můj přestup ovlivnilo více faktorů. Gymnázium PORG se zaměřuje především na jazyky a já dospěla k rozhodnutí, že moje budoucí zaměření bude přírodovědné – toto byl pro mě asi nejdůležitější důvod přestupu a také jsem se rozhodla, že zkusím „velkou" školu, protože PORG je škola ryze rodinná.

Jaký byl důvod jít na PORG? Hlavním důvodem bylo plné zaměření na anglický jazyk a na konci studia možnost anglické IB maturity. Bylo to placené gymnázium, a i to mělo svá pozitiva. Areál školy byl nový a moderní, a byla zde dokonce možnost si každý den vybrat ze tří kvalitních a zdravých jídel. Škola poskytla zdarma handouty a pracovní papíry, o přestávce s námi učitelé hráli spoustu zábavných, ale i naučných her, dále jsme měli možnost s nimi i mimo vyučování komunikovat a tím rozvíjet své znalosti angličtiny. Všechny předměty v angličtině (science, humanities, literacy) byly učeny pomocí stejných plánů jako většina anglických škol, což se často velmi odlišuje od náplně těchto oborů v ČR. Jedna z mnoha výhod pro mě jako studenta, který nebydlí v Ostravě, byl začátek školy až v 8:40.

Jak jsem spokojená na Matičním gymnáziu? Chvilku mi trvalo zvyknout si na styl učiva a organizaci výuky, která se od PORGu liší. Nemůžeme pominout ani sociální nadstavbu. Zatímco na PORGu byla většina studentů ze stejné sociální vrstvy, zde jsou všechny sociální vrstvy vyrovnané a navíc je zde v jednom ročníku cca o 40 dětí více. Jednou z výhod Matičního gymnázia je také bezpochyby profesorský sbor, bez kterého by tato škola nebyla na tak vysoké úrovni a ten právě zaručuje dlouholetou kvalitu výuky.

Můj názor na obě školy je takový, že obě mají svá negativa, ale samozřejmě i pozitiva a jsem ráda, že jsem měla možnost vyzkoušet obě gymnázia. Na Matičním gymnáziu jsem velmi spokojená, a to jak s třídním kolektivem, tak i s pedagogickým sborem.

Únos Hillových 1961

Petra Adamčíková, SA

Betty a Barney Hillovi tvořili americký manželský pár, který v roce 1961 ohlásil pozorování mimozemského objektu. O několik let později byla zveřejněna nová verze událostí na základě jejich výpovědí v hypnóze, podle které se stali obětmi únosu na palubu mimozemské lodi. Jedná se o první zprávu o údajném únosu člověka mimozemskými bytostmi. Případ značně přispěl k popularizaci ufologie a výrazně ovlivnil i vědeckofantastickou literaturu a film.

10 dní po incidentu se začal Betty opakovaně zdát nezvykle jasný sen, který si zapsala. V něm bylo auto Hillových zastaveno na silnici skupinou osob v černých uniformách. Ačkoliv se podobali lidem, byli menší, měli velké hlavy a výrazné oči. Jejich pleť byla našedlá a téměř jim chyběl nos. V tom okamžiku začala Betty střídavě ztrácet a znovu nabývat vědomí. Věděla, že šli lesem a viděla i Barneyho, který jí ale neodpovídal. Došli ke kosmické lodi, kde je od sebe oddělili. Tvorové Betty anglicky vysvětlili, že se jim chystají provést prohlídku. V lodi jí usadili do židle a provedli sérii testů. Také jí odebrali vzorky vlasů, nehtů, krve a kůže. Po vyšetření Betty navázala konverzaci s jejich vůdcem, který jí na hvězdné mapě ukázal odkud pocházejí a odevzdal jí knihu psanou zvláštními znaky. Když jí vyprovázel z lodi ven, strhla se mezi posádkou hádka a on jí vysvětlil, že ostatní nesouhlasí s tím, aby si knihu ponechala a rozhodli se zbavit jí vzpomínek na únos. Potom se přesunuli zpět k autu, kde jim tvorové nařídili, aby pokračovali v jízdě jakmile odletí.

Barney žádné podobné sny ani vzpomínky nepotvrdil. Připustil, že po pozorování objektu ztratil vědomí a první věc na kterou si vzpomíná byl ohnivý kruhový objekt uprostřed silnice o kterém vypovídala i Betty. Barney dokonce Bettyny sny označil za nesmysly. Přesto se od roku 1962 zabýval myšlenkou podstoupit hypnózu, která mu měla pomoct vrátit vzpomínky na chybějící 3 hodiny mezi pozorováním létajícího talíře a ohnivého objektu na silnici.

Historická Ostrava

Táňa Schulzová, KVB

Koupaliště Hulváky

Začalo se stavět v roce 1928 pod vedením architekta Jaromíra Moučky, který je také autorem námi oblíbených Komenského sadů. Jeho maximální kapacita byla necelých 4000 lidí a bylo to jedno z prvních umělých koupališť v České republice. Mezi dobové novinky patřil systém filtrování vody, ale i skokanské můstky. Oblečení návštěvníků bylo uschováno v šatně s obsluhou a nechybělo zde dětské brouzdaliště ani písečná pláž. Bohužel toto koupaliště přibližně před 20ti lety zkrachovalo. Dnes je celý areál zarostlý, zdemolovaný a zavalený odpadky a sutí.

Důl Karolina

Důl Karolina je bývalý černouhelný důl na území statutárního města Ostravy. Rok po založení důl odkoupil bankéř Salomon Mayer Rothschild, pojmenoval jej Karolina podle své snachy. Roku 1864 byl ke Karolině připojen pomocný důl Antonín s větrní a vodní jámou. V roce 1933 byl důl zlikvidován a těžební jáma zasypána. Jediné, co z dolu zbylo, je Trojhalí, které dnes slouží jako sportoviště a kryté náměstí.

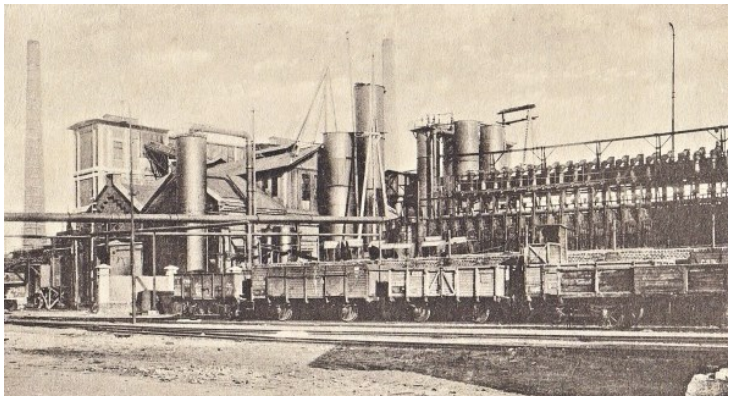

Zimní stadion Josefa Kotase

Tento hokejový stadion se nacházel v blízkosti dnešní železniční stanice Ostrava – Stodolní. Domácí utkání zde hrál klub HC Vítkovice, ale také méně známý hokejový oddíl Baník Ostrava. Jako první v České republice byl zastřešen. Poslední zápas se zde hrál v roce 1989, 3 roky poté byl uzavřen, v roce 2004 byl zbourán.

Letiště Ostrava – Hrabůvka

V roce 1926 byla v Ostravě založena místní skupina Masarykovy letecké ligy, to znamenalo rozvoj sportovního létání. Původně měli pronajaté provizorní letiště v Ostravě – Přívoze, brzy se ale ukázalo, že toto letiště jako výchozí stanice pro letecké spojení Ostravska s Prahou je naprosto nevyhovující. A tak dne 21. března 1936 byla slavnostně zahájena výstavba Letiště Ostrava – Hrabůvka. Na tomto letišti probíhal výcvik budoucích pilotů. Provoz tohoto letiště byl ukončen 16. října 1959 a to kvůli novému, modernějšímu letišti v Mošnově.

Boty 20. století

Kateřina Havlíčková, KVB

Lakýrky

40. léta
Válenky - Zimní vysoké boty
Mad'ary - Boty na surové podrážce
Mokasíny, Lakýrky - Pánské, lesklé společenské boty

50. léta
Pionýrky - Boty na turistiku
Balerínky - Dámské, úplně nízké boty na rovné podrážce se svrškem na gumu, tzv. ťapky
Spartakiádky -> Jarmilky - Sportovní plátěné boty pro cvičení na spartakiádu
Kecky - Sportovní, plátěné kotníčkové boty
Kristusky - Letní plátěné boty na tkaničku, které sahaly až nad kotník

60. léta
Cvičky - Boty na přezutí do školy a též na tělocvik, dosti klouzaly
Rokenrolky - Dámské, úplně nízké boty na rovné podrážce, do špičky
Jehly - Boty na vysokém, úzkém podpatku

Kristusky

70. léta
Důchodky - Filcové zimní boty

Móda 60.let

Johanka Fabianová

60. léta dvacátého století nám, co se týkalo módy, přinesla různé trendy a styly.

RANÁ 60. LÉTA

Ženy se oblékaly do kostýmků v pastelových barvách, šatů s jednoduchými geometrickými tvary známými jako košilové šaty. Večerními róbami byly široké sukně, které měly útlý pas. Začaly se nosit Kapri kalhoty a módní byli jehlové podpatky.

60. LÉTA V PLNÉM PROUDU

V šedesátých letech se objevily minisukně, které později nosila většina žen. Populární byly šaty bez rukávů. V roce 1964 se proslavil kalhotový kostým s bílou obuví. Místo Kapri kalhot se objevovaly kalhoty zvonové. Většinou byly nošeny s blůzkami, roláky, svetříky a topy. Dále se nosily plastické pláštěnky, barevné kabáty a obarvené imitace kůže. Nosily se sandále a lodičky s nízkými podpatky. Boty byly často vyrobené z lakované kůže a vinylu.

KONEC 60. LET

Koncem 60. let vzniklo v Americe hnutí Hippies, jehož členové byli nazýváni děti květin. Hnutí Hippies mělo svůj vlastním styl oblečení. Nosilo se volné oblečení, zvonové kalhoty, květovaný vzor, ošoupané džíny, batikované látky, barevné látky, vestičky s třásněmi, šátky, přívěsky, čelenky, náramky a náhrdelníky. Lidé měli dlouhé vlasy. Populární obuví byly sandály. Často se však chodilo boso a ženy i dívky nenosily podprsenky. Na konci 60. Let pronikly do módy Animální printy (zvířecí potisky).

60. léta jsou dodnes inspirací pro slavné módní návrháře.

Historie fotografie

Tereza Foltýnová, TB

V dnešní době je fotka nedílnou součástí našeho života, jaké jsou její začátky?

Historie fotografie a fotoaparátů sahá do 16 století, kdy umělci využívali zařízení s názvem obscura (znamená temná místnost) pro promítnutí obrázků. Obraz se však v tuto dobu ještě nedal zachytit. V roce 1826 byl na cínovou desku zachycen první snímek, který zachytil francouzský vynálezce Nicéphore Niépce. Postupně fotoaparáty zdokonalovaly, až když v roce 1963 byl uveden na trh fotoaparát od firmy Polaroid, který umožňoval vytvořit barevnou fotografii během pár minut a bez složitého vyvolávání. Během 60. let byl také vynalezen CCD čip, který je důležitý pro digitální foťáky, ale i přes tuto skutečnost vznikl první digitální fotoaparát až v roce 1981 od firmy Sony. Rok 1996 znamená první fotoaparát se zabudovaným displejem, tentokrát od firmy Casio, tři roky poté spatřila světlo světa první zrcadlovka, avšak byla přístupná pouze fotografům. Její cena se pohybovala kolem 6000 USD. V současnosti nemůžeme fotoaparáty charakterizovat jednou větou a to z prostého důvodu, technologie za posledních 20 let neuvěřitelně modernizovaly, což neplatí jenom pro foťáky, ale pro techniku obecně :-)

První fotografie – pohled z okna.

Pohled na Agen, Francie roku 1877 od Louise Ducose du Haurona, francouzského průkopníka barevné fotografie.

Přednášky KVB v týdnu jazyků

Tereza Krejčová, KVB

V rámci týdne jazyků měla naše třída kvarta B příležitost prohlédnout si Geologický pavilon pana profesora Pošepného. Třípatrová expozice patřící k areálů Vysoké školy báňské obsahuje neskutečné množství exemplářů z neživé přírody. Sbírka je rozdělena do několika oddělení podle témat. K těm největším pak patří petrografická, palelontologická a mineralogická část. Speciální část expozice je pak věnována hornictví v Moravskoslezském kraji. Stejně jako my si možná říkáte, co mají kameny společné s Týdnem jazyků. Přestože je geologie spíše přírodovědný obor, procvičili jsme si angličtinu. Na zvláštní přání naší školy byl totiž odborný český výklad doplněný ještě o ten anglický. Na místě jsme se rozdělili na dvě skupiny a půlku pavilonu jsme si prohlédli s českou průvodkyní, druhou půlku s anglicky mluvícím průvodcem. Přestože nepatřím zrovna k nejlepším angličtinářům, musím přiznat, že ta anglická část mi přišla lepší. Průvodce neříkal jen nudná fakta a byl i vtipný. Oproti tomu průvodkyně mluvila, jakoby nám diktovala do sešitu, základní fakta o daných exemplářích, chybělo mi nějaké to zpestření. Některé téma kamenů absolutně nezajímá a tento styl výkladu jim ještě více znudil přednášku. Abych jen nekritizovala, musím pochválit malý kvíz, který jsme ve dvojicích vyplňovali po prohlídce všech expozic, bylo to příjemné aktivnější shrnutí celého dne.

Druhá akce Týdne jazyků, které jsem se zúčastnila, byla přednáška nazvaná "Jazyk v reklamách". Zájem o ni byl opravdu obrovský a třída, kde se tato akce konala, téměř praskala ve švech. Vlastně se tomu nedivím, protože přednáška byla opravdu zajímavá. Přednášející paní doc. Srpová z Ostravské univerzity v doprovodu hezky udělané prezentace nás vtipně a poutavě provedla jazykem reklamy. Nejprve nám stručně rozdělila reklamy podle typů, cílových skupin či míst, kde se s daným typem reklamy setkáme. Dozvěděli jsme se, co je v reklamách zakázané, co tam naopak nesmí chybět, jestli má výrobek upoutat svou cílovou skupinu. Nejvíce mě zaujalo, tedy spíše zděsilo, že si nás, konzumenty "vycvičí" třeba už ve školce, kde vyhrajeme za zazpívání písničky nebo v nějaké soutěži reklamní předmět. V dospělosti si pak danou značku koupíme raději, protože nám připomíná šťastná dětská léta. K celé přednášce nechyběly ani ukázky reklam. Musím přiznat, že se teď na reklamy dívám úplně jinýma očima. Kdybych měla tyto dvě akce srovnat, asi ani nemusím říkat, která byla lepší. Jsem opravdu ráda, že jsem se na přednášku o reklamách přihlásila. Věřím, že bude paní docentka, která přednášku vedla, znovu pozvána v příštích letech a vy budete mít možnost taky si ji poslechnout.

Výběr fotografií z Týdne jazyků